

[Weikop.]

ster i gang på dette meget vigtige område? Hvorfor bruge papir og arbejdskraft på at følge prisudviklingen, oven i købet på alle varer — og hvad vil det sige: på alle varer? Jeg læste i et blad, at der skulle stå i den skrivelse, den højtærede handelsminister har sendt til monopoltilsynet, at det drejede sig om alle varer. Hvorfor gør man dog det? Velsagtens med henblik på — som det også er sagt her — muligheden af en forøget kontrol og en efter min mening overflødig kontrol. Men jeg synes, den højtærede handelsminister hellere burde beskæftige sig med et langt vigtigere forhold, nemlig dette, om danske virksomheder er dårligere stillet i lovgivningsmæssig henseende med hensyn til kontrolforanstaltninger end virksomheder i de store lande inden for markeds sammenslutningen. Det er problemet, og jeg spørger: skal der nu beskæftiges mange mennesker med overflødigt papirarbejde? Se, jeg synes, vi er ved at kvæles i papir og administration i dette land. Er det meningen, at der nu her skal ansættes — jeg vil ikke sige priskontrollører, for der er vel ikke noget at priskontrollere, men prisundersøgere? Jeg synes ærlig talt, man skal sige til regeringen og den højtærede handelsminister: tag dog nu og hold op! Så vidt jeg ved, er de undersøgelser, der er foretaget i henhold til lov om indseende med priser, blot blevet noget papir og tryksager og omkostninger til glæde og gavn for ingen. Jeg havde nok lyst til at vide, hvad prisbevidsthed er. Har alle disse papirbunker og undersøgelser skabt prisbevidsthed hos forbrugerne? Hvad er prisbevidsthed — som den højtærede minister siger? Lad os få det at vide, og hvordan man er kommet til prisbevidsthed. I hvert fald så vidt jeg kan se, har der ikke været nogen som helst brug for loven om indseende med priser. Der har i alt fald — som det allerede er sagt — kun været meget lidt begrundet formodning om, at prisdannelsen har været uheldig, for ellers ville organisationerne naturligvis have rejst sådanne spørgsmål.

Det, der går igen, er jo, at det er forbrugerne, man vil beskytte, forbrugerne kræver oplysning, og det forstår jeg. Men er det da kun oplysning om selve virksomhedernes prisberegninger, der har interesse, og har det ikke interesse i bred almindelig-

hed at give oplysninger om, hvorfor varepriserne er steget i de senere år under denne regering? Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at forbrugersammenslutningerne — som jeg har meget stor respekt for — på noget ensidig måde interesserer sig for prisudviklingen. Der er jo mange andre faktorer, f. eks. en absolut avance, der både bestemmer priserne og kan fordyre varerne. Regeringens dispositioner har vel nok været en meget fordyrende faktor for prisudviklingen. Men ikke organisationerne bl. a. skulle oplyse forbrugerne om, at dyre penge giver dyre varer, at omsætningsafgifter fordyrer varerne i en grad, som vel de færreste tænker over, at staten fordyrer lille Peters bukser, Christians arbejdstøj og fru Petersens gulvtæppe i uhyre grad o. s. v. o. s. v.?

Man kan være enig eller uenig om omsætningsafgifters berettigelse og om den politik, der føres, men rent faktiske oplysninger om, i hvilket omfang lovgivningen og dermed regeringen har fordyret varerne, var det egentlig efter min opfattelse mere nyttigt for forbrugerorganisationerne at give i stedet for bare at kræve undersøgelser — hvilket i sig selv ikke er odiøst — af gulerødder, grønsager, flæsk, og hvad ved jeg. Man kan vende og dreje det, så meget man vil; det er, som om der lurer en vis mistænkeliggørelse.

Det er i øvrigt mærkeligt, at de erhverv, der ikke kræver statens støtte, kræves kontrolleret, til trods for at forbrugerne nu er i stand til stort set at vælge og vrage frit; hvis en virksomhed er for dyr, kan man gå til en anden. Forholdet er ganske simpelt det — og det ved den højtærede handelsminister bedre end nogen anden — at konkurrencen er ved at kvæle den mindre butikshandlende her i landet. Det er helt meningsløst — for ikke at bruge stærkere udtryk — hvis undersøgere nu skal til at løbe rundt og kontrollere detailhandelspriser og der skal laves lister og papir, når der samtidig her i landet findes store skattefrie koncerner, der efter egen opfattelse alene tjener forbrugernes interesser. Jeg så i et blad forleden, at brugsforeningerne har haft en omsætning på 1,6 milliard kroner, og at Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeningers handelsomsætning har været på 850 mill. kr.